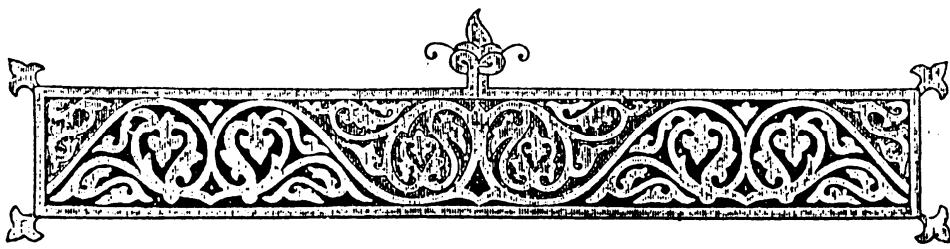

НОВЫЙ ЗАЯВЛЕНІЙ

ГДА НАШЕГО ІНСА ХРІТА

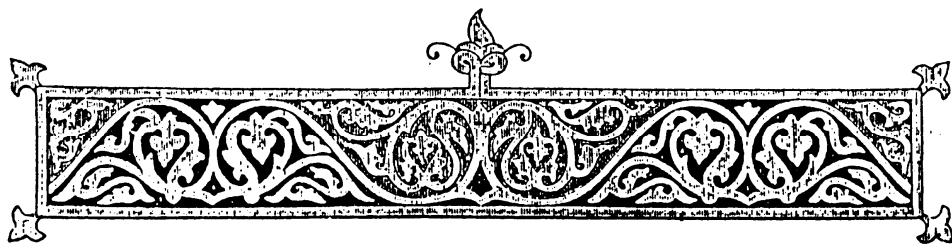
Посланіє второбе къ солдатамъ
Старгаш апла пала.

Глава 1. Зачало 274.

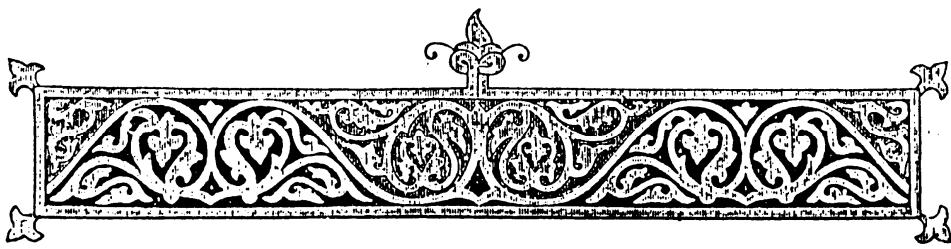
Ангелъ и сильянъ и тимодей, цркви солднитѣи, оъ вѣѣ ѹцѣ нашемъ и гдѣ иисѹсъ
христѣ: ² благъ вѣмъ и міръ ѿ бѣа ѹцѣ нашегѡ, и гдѣ иисѹсъ христѣ. ³ Благодарнти
должни ѹсмыи бѣа всегда оъ вѣсъ, братіе, яко же достойно ѹстѣ, яко превоз-
растаетъ вѣра вѣша, и множитса любовь ѹдинагѡ коегѡждо вѣхъ вѣсъ
арагъ ко арагъ: ⁴ яко съмѣмъ наимъ хвалнтися оъ вѣсъ въ црквахъ вѣхъ, оъ
терпѣнїи вѣшемъ и вѣре во вѣхъ гоненїихъ вѣшихъ и скорбехъ, тѣже
приемлете, ⁵ показаніе прѣнагѡ сѧда вѣхъ, во ѹже сподобенитися вѣмъ црквиа
вѣхъ, ѹг҃оже ради и отражаете. ⁶ Аще оѹбѡ прѣно оѹ бѣа, воздати скорбъ
а скорблющымъ вѣсъ, ⁷ а вѣмъ а скорблющымъ ѿрадъ съ наимъ, во ѿкровенїи
гдѣ иисѹсъ съ нѣсѧ, то ѹг҃глы сѣлы сбоѧ, ⁸ во ѹг҃ни пламенитѣ дающагѡ ѿмѣнїе
не вѣдѹщымъ бѣа и не послѹшашающымъ елговѣстованија гдѣ нашегѡ иисѹсъ
христѣ: ⁹ иже мѹкъ прїимѹтъ, погнебель вѣчнѹю, ѿ лицѣ гдна и ѿ славы крести-
ти ѹг҃ѡ, ¹⁰ ѿгда прїидетъ прославнитися во ст҃ыихъ сбоихъ и днѣнъ быти во
вѣхъ вѣровавшихъ, (**Законъ**) яко оѹвѣрися свидѣтельство наше въ вѣсъ, въ днѣнъ
ѡнъ. ¹¹ За сїе и молимся всегда оъ вѣсъ, да бы сподобенитъ званию бѣа нашъ и
и сполнитъ всако елговоленїе елгости и дѣло вѣры въ сѣль, ¹² яко да
прославнитися и ма гдѣ нашегѡ иисѹсъ христѣ въ вѣсъ, и бы въ нѣмъ, по благти бѣа

Глава 2. Зачало 275.

блімъ же вы, братіе, ѿ пришестьвії гдѣ нашею гіця Христъ и нашемъ собранії ѿ нѣмъ,² не скорѡ подвижатисѧ вамъ ѿ мѧ, ни оужасатисѧ ниже дхомъ, ниже словомъ, ни посланіемъ лкн ѿ наісъ посланимъ, таікѡ оуже настоітъ дѣнь Христовъ.³ Да никто же въсъ прелестітъ ни по единомъ же и ѿбраzdъ: таікѡ аще не пріидетъ ѿтъ плениѣ прѣяде, и ѿ крьиетисѧ чловѣкъ беззаконія, съінъ погибели,⁴ протибникъ и превозносѧ паіе вслакагѡ глаголемагѡ боя илъ чтілища, таікоже ємъ иѣстъ въ церкви ежіе лкн бого, показѹющъ себѣ, таікѡ бого єсть.⁵ Не помните ли, таікѡ єще жиѳій оу въсъ, імъ глаголахъ вамъ; ⁶ И иже оудержавающе вѣстє, во єже таинтилъ ємъ въ свое ємъ времѧ. ⁷ Тайна во оуже дѣятисѧ беззаконія, точю держали иже дондеже ѿ среды бдѣтъ:⁸ и тогдѣ таинтилъ беззаконникъ, єгоже гдѣ иже оүбіетъ дхомъ оуштъ свою, и оупразднитъ таиненіемъ пришестьвіј свое, ⁹ єгоже єсть пришестьвіе по дѣйствію сатанинѹ во вслакѣ илѣ и знаменіихъ и чудесахъ ложныхъ,¹⁰ и во вслакой листѣ неправды въ погиблющихъ, зланѣ любви истины не пріаша, во єже спаситисѧ илъ.¹¹ И сего ради послетъ илъ егъ дѣйствіо листи, во єже вѣровати илъ лжи,¹² да сѧдъ пріимѣтъ вси не вѣровавши истины, но благоволивши въ неправдѣ.¹³ (Зл 276.) Мы же должни ємыъ благодаріти ега всегда ѿ братіе, возлюбленналож ѿ гдѣ, таікѡ извѣралъ єсть въсъ егъ ѿ начала во істинѣ во стыни дхя и вѣры истины,¹⁴ въ же привѣла въсъ благовѣстіованиемъ нашимъ, въ полученіе славы гдѣ нашею гіця Христъ.¹⁵ Тѣмже оубо, братіе, стойте и держите преданія, иже налучистесѧ илъ словомъ, илъ посланіемъ нашимъ.¹⁶ Самъ же гдѣ наісъ иже Христосъ, и егъ и ѿци наісъ, возлюбленыи наісъ и дѣвыи оутѣшеныи вѣчно и оуповѣніе благо въ благти,¹⁷ да оутѣшиштъ сеѧца вѣща и да оутѣреднитъ * во вслакѣ словѣ и дѣлѣ блага.

* да оутѣреднитъ вѣща

Гла́вà 3.

Прόчес, моли́теса ὡ̄ на́съ, бра́тие, да гло́бо гđне течéтъ һ̄ слáвнтса, ѧко же һ̄ въ
ва́съ, ² һ̄ да һ̄збáвниса ѿ ѧлы́хъ һ̄ лðкáвыхъ чело́вéкъ: не ве́хъ бо є́сть
вѣра. ³ Вѣренъ же є́сть гđь, ѧже оұтвeрднитъ ва́съ һ̄ сохрани́тъ ѿ лðкáвагш.
⁴ Оұпoвáемъ же на гđа ὡ̄ въсъ, ѧкѡ, ѧже повелївáемъ вámъ, һ̄ твори́тъ һ̄
сotвoри́тъ. ⁵ Гđь же да һ̄спráвнитъ сeрдцà вâша въ любо́вь бжéю һ̄ въ тeрпéниe
Хр̄тóбо. ⁶ (Зл 277.) Повелївáемъ же вámъ, бра́тие, ὡ̄ һ̄мени гđа на́шегѡ һ̄иса
Хр̄тà, ѿ лðкáвниса вámъ ѿ всáкагш бра́та вeзчи́ниш ходáща, ѧ не по предáнию,
ѧже прїáшла ѿ на́съ: ⁷ сáми бо вѣстe, ѧкѡ лѣпо є́сть вámъ подобéнти́са
на́мъ: ѧкѡ не вeзчи́ниовахомъ оұ̄ въсъ, ⁸ ниже тв̄не хлѣбъ гадо́хомъ оұ̄ когѡ,
но въ тpðdѣ һ̄ пóдвиžѣ, нóщъ һ̄ дeнь дѣлающе, да не ѡтлагчимъ никогáже
ѡ въсъ: ⁹ не ѧкѡ не һ̄ммы влáсти, но да сeбе ѿбра́зъ дамы вámъ, бо є́же
оұпoдobéнти́са на́мъ. ¹⁰ Нбо є́гда ебхомъ оұ̄ въсъ, иie злебéща вámъ: ѧкѡ
ѧще ктò не хóшетъ дѣлати ниже да ѧстz. ¹¹ Слáши́мъ бо иѣкїл вeзчи́ниш
ходáща оұ̄ въсъ, иичитóже дѣлающиа, но лðкáвнш ѡбходáща: ¹² тaко вýмъ
запрециáемъ һ̄ мóлнмъ ὡ̄ гđѣ на́шемъ һ̄исѣ Хр̄тѣ, да съ вeзмóлвїемъ дѣлающе,
свої ҳлѣбъ гада́тъ. ¹³ Вы́и же, бра́тие, не стvжáйтъ, доброе твори́ще. ¹⁴ ѧше же
ктò не посла́шаetъ словесе на́шегѡ посла́ниемъ, сeгò назвáменiите һ̄ не при-
мѣши́йтъса є́мъ, да посрамнитъса: ¹⁵ һ̄ не ѧки врага һ̄мѣните є́гò, но наказды́ти
ѧко же бра́та. ¹⁶ Сáми же гđь мýра да дáстъ вámъ мýръ всегда во всáцѣмъ
ѡбра́зѣ: гđь со всéми вámъ. ¹⁷ Цфловáниe моéю рðкóю пáвленю, є́же є́сть
знáменiе во всáцѣмъ посла́ни, сице пншъ: ¹⁸ блгтъ гđа на́шегѡ һ̄иса Хр̄тà со
всéми вámъ. ймáнь.

Конецъ второмъ посланію єже изъ десалонікѡмъ:
иматъ изъ себѣ главы 3, Зачалъ же церквиныхъ 4.